

(Tſcherning) vilde give nogen Yttring tilkjænde om, hvad han ſom privat Mand ønſter at gjøre i denne Sag. Det er efter min Mening vigtigt, at Sagen foreligger ſaa ſimpelt ſom muligt, og at der ikke i den her indblandes noget udenfor denne Forſamlings Omraade liggende Moment. Jeg tvivler ikke om, at den omtalte Rigsdagsmand, naar der er Grund dertil, altid vil ſtaa til Anſvar for, hvad han ſiger; men jeg er ogſaa overbevist om, at en Erklæring fra hans Side ikke, ſaaledes ſom forudſat af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), vilde have nogen Indflydſe paa Sagens Afgjørelſe her, men tværtimod vilde gjøre den i og for ſig mindre klar, og jeg troer netop, at det er vigtigt, at den foreligger ſaa klar ſom muligt, da man kan være overbevist om, at den i Fremtiden vil blive anført ſom et Præcedens for lignende Tilfælde. Jeg ſkal endnu udtale, at det er min Overbeviſning, at Sager af denne Natur kunne give Anledning til megen Udenſtabelighed fra begge Sider, men at de gjøre det mindre, naar der forud for Discussionen ligger en rolig Overvejelſe, et begrundet Forſlag. Vi have ogſaa tidligere ſeet, at Sager, der ved første Behandling ere blevne opſtruede til en færdeles Høide, ved en ſenere Behandling, naar en Udvalgsbetænkning har foreligget, ere ſunkne ned til at blive noget meget ſimpelt, og det er det, ſom jeg ogſaa her ønſter ſkal finde Sted. Udenſtabelige Yttringer kunne aldrig ſtyrke en Forſamling ſom denne; jeg troer, at Spørgsmaal, der iſølge deres Natur kunne give Anledning til Udenſtabelighed, bør bringes til at foreligge ſaa ſimple ſom muligt, og derfor ſtemmer jeg ogſaa for Nedsættelſen af et Udvalg.

Minestad: Den ærede ſidſte Taleſagde Bægt paa det Samme, ſom vi engang før have

hørt, nemlig at denne Sag vil blive et Præcedens, hvorefter man ſenere vil dømme. Vi maae vel gaae ud fra, og det haaber jeg, den ærede Rigsdagsmand ogſaa gjør, at vi, naar vi ſkulle dømme, gjøre det roligt og ſælde en begrundet Dom, og i ſaa Tilfælde vil denne Dom ikke blive et Præcedens for Andet end for Sager af ſelvſamme Natur ſom den foreliggende. Det vil jo da være godt, at den er et Præcedens, det er godt at have et roligt og klart Præcedens for Sager af en vis Natur; det vil vel den ærede Rigsdagsmand ikke negte. Jeg mener, at vi ingenlunde ved Tanken om, at den kommende Tid kan blive farlig og en ſaadan, der ikke begrunder ſine Domme, ſkulle lade os ſkræmme fra at handle i Grundlovens And, der byder os at underſøge denne Sag. Den ærede Forlagsſtiller har taget mine Ord om, at Grundloven paalagde os ſom Pligt at dømme i Sagens Realitet, til Indtægt for ſit Forſlag om at nedsætte et Udvalg; men jeg ſkal gjøre den Bemærkning, at det dog kommer an paa, hvorledes Realiteten er. Jeg ſkal henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), at Sagen ligger ſaa klart for og er af ſaa ringe Omfang, at man deri, at man ſkal dømme om Realiteten, ikke kan ſee en Grund til hderligere at udsætte den. Naar den ærede Forlagsſtiller dernæſt meente, at vi ved ikke at nedsætte et Udvalg paa en Maade underkaſtede Sagen to Behandlinger, traf Tiden ud, og at Forhandlingerne derved vilde være længere, ſaa vil jeg dog henſtille til den ærede Rigsdagsmand ſelv, hvem det er, ſom, hvis hans Forſlag gaaer igjennem, her har bevirket, at Sagen underkaſtes to Behandlinger og tager længere Tid; det er jo netop den ærede Forlagsſtiller ſelv, der ved ſit Forſlag har gjort det, ſom han raader os til at undgaae.